

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224201574
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8224201574.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Har Tzvi v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého M. J., J.. XX.XX.XXXX, G. N. XX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G., dieťa matky S.. H. O. J., J.. XX.XX.XXXX, G. N. XX, zast. JUDr. Michaelou Mihalcovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Fatranská 2/E, a otca V. J., J.. XX.XX.XXXX, G. N.M. XXX, zast. JUDr. Zuzanou Molokáčovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Masarykova 16, o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 15P/52/2024-175 zo dňa 03.04.2025 takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok vo výroku o zvýšení výživného tak, že otec je povinný platiť na výživu mal. M. sumou 280 Eur mesačne, počnúc dňom 6.6.2024 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. 4P/115/2019-36 zo dňa 6.9.2019 vo výroku o výživnom.

II. Zrušuje rozsudok vo výrokoch o dlžnom výživnom a trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1 Matka sa návrhom domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletému na sumu 350 eur mesačne z dôvodu zmeny pomerov na strane maloletého dieťaťa. Výživné vo vzťahu k maloletému M. bolo upravené rozsudkom o rozvode manželstva vo výške 130 eur mesačne. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 06.09.2019.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2 Okresný súd Bardejov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 6.9.2019, č.k. 4P/115/2019-36 v jeho výroku o bežnom výživnom pre maloletého M. J., J.. XX.X.XXXX tak, že z v y š u j e výživné na mal. M. J., J.. XX.X.XXXX zo strany jeho otca V. J., J.. XX.XX.XXXX zo sumy 130,- eur mesačne na sumu 220,- eur mesačne od 6.6.2024 do budúca, ktoré je povinný poukazovať k rukám matky maloletého S.. H. O. J., J.. XX.XX.XXXX, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred.

Dlžné výživné na maloletého M. J., J.. XX.X.XXXX za obdobie od 6.6.2024 do 3.4.2025 vo výške 975,- eur je otec maloletého V. J., J.. XX.XX.XXXX p o v i n n ý uhradiť k rukám matky maloletého

S.. H. O. J., J.. XX.XX.XXXX v troch splátkach vo výške 325,- eur, splatných pri prvej splátke v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku, pri druhej splátke v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku a pri tretej splátke v lehote 5 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec maloletého sa z a v ä z u j e podieľať sa na mimoriadnych výdavkoch pre maloletého M. v pomere jednej polovice.

Otec je p o v i n n ý uhradiť k rukám matky jednu polovicu nákladov na mimoriadne výdavky na maloletého M. po predložení dôkazu preukazujúceho úhradu mimoriadneho výdavku na maloletého M. a to do 15. dní odo dňa predloženia uvedeného dôkazu.

V prevyšujúcej časti návrh matky z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3 Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ust. § 78 ods. 1, 3, § 26, § 65 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

4 Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia súdu o výške výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletého, ale aj na strane jeho rodičov. V čase poslednej úpravy, ktorá prebiehala v roku 2019, mal maloletý XX rokov; matka aj otec boli zamestnaní s nižším príjmom ako teraz; u oboch rodičov došlo k zvýšeniu ich príjmov, ako aj výdavkov ich rodín, ako aj maloletého. Matka sa znova vydala, rodičia nemajú inú vyživovaciu povinnosť, okrem maloletého M.. Príjmové pomery oboch rodičov sú porovnateľné, rovnako aj ich výdaje. Nástupom maloletého na X. N. L. školy, zvýšením veku, sa nepochybne zvýšili jeho náklady, ktoré súvisia so zabezpečením bežných výdavkov, ako aj výdavkov súvisiacich so školou a v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom maloletého. Súd prihliadol na skutočnosť, že otec si súdom určenú vyživovaciu povinnosť pravidelne plní, ale nad rámec výživného maloletému neprispieva. S maloletým sa momentálne nestretáva, nekontaktuje, prispieva mu na Vianoce, zablahožela mu telefonicky k sviatkom. Doposiaľ určená suma 130 eur mesačne je nízka. Matka z toho nezaplatí ani len stravu na jeden mesiac. Od posledného rozhodovania súdu o výživnom došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zmenu súdneho rozhodnutia.

Maloletý M. nastúpil na X. N. L. školy, preto súd zvýšil výživné zo strany otca na maloletého M. zo sumy 130 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne. Uvedená suma zodpovedá schopnostiam, možnostiam a zárobkovým pomerom otca aj odôvodneným potrebám maloletého, pokryje sčasti jeho primerané výdavky. Otec má schopnosti a možnosti a príjem na to, aby výživné pre dieťa a svoje nevyhnutné potreby zaplatil. Otec nesúhlasil so zvýšením výživného, avšak sám uviedol, že navrhuje výživné v sume maximálne do 200 eur mesačne. Matka žiadala minimálne sumu 250-300 eur mesačne, čo sa súdu javilo ako neprimerané k zisteným skutočnostiam.

Súd upravil aj prispievanie rodičov na mimoriadne výdaje maloletého osobitným výrokom, a to v rozsahu polovice u každého z rodičov, pričom určil podmienky prispievania na ich úhradu otcom. Otec uviedol, že bude na tieto výdaje prispievať, ak bude mať o nich vedomosť. Tým sa predíde do budúcna problémom s ich úhradou a obaja rodičia sa na nich budú podieľať spoločne rovnakým dielom. V bode 29. odôvodnenia súd prvej inštancie vyčíslil dlh na výživnom na maloletého za obdobie od 06.06.2024 do 03.04.2025 vo výške 975 eur. Dlžné výživné uložil otcovi zaplatiť v 3 splátkach vo výške 325 eur; určil lehotu ich splatnosti 1, 3 a 5 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Uvedený spôsob zaplataenia dlhu podľa názoru súdu neohrozí existenciu otca, ktorý to nemusí uhradiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku v zmysle ustanovení CSP a CMP. Zároveň týmto nebude poškodený ani maloletý, keďže dlh na výživnom bude uhradený do 5 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku a zároveň bude otec poskytovať zvýšené bežné výživné. Súd zdôraznil, že výživné pre deti je prednostnou pohľadávkou a má prednosť pred neodôvodnenými výdavkami jeho rodičov.

5 O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

III. Obsah odvolania matky a vyjadrení k odvolaniu

6 V zákonom stanovenej lehote proti výrokom I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka. Namietala, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Uviedla, že otec si vyživovaciu povinnosť v zmysle rozsudku zo dňa

06.09.2019 v sume 130 eur mesačne plní, no nad rámec súdom určeného výživného dieťaťu neprispieva napriek tomu, že žiadne iné dieťa nemá. Súd nevzal do úvahy, že ona ako matka sa o maloletého po celý čas od oddelenia spoločnej domácnosti s otcom osobne starala, otec sa s maloletým nestretáva, aj keď s ním žije v jednej obci, t.j. osobnú starostlivosť mu neposkytuje. Súd nevzal do úvahy pri určení výšky výživného zvýšené výdavky na maloletého v súvislosti so závažným kožným ochorením - ichthyóza, ktorá vyžaduje pravidelné natieranie pokožky špeciálnou kozmetikou, ani zvýšené výdavky na zubára a dentálnu hygienu v súvislosti so strojčekom na zuby. Súd vzal do úvahy výdavky na maloletého len v polovici tvrdenej výšky. Zdôraznila, že maloletý v septembri 2025 nastúpi na N. školu a výdavky sa opäť zvýšia. Súd neprihliadol dostatočne na to, že otec má stabilný príjem a žiadne iné deti a dieťa nemá. Navyše otec má auto, na nákladoch na jeho domácnosť sa podieľajú 3 dospelé osoby, ktoré majú značný príjem. Otec je tiež spoluvlastníkom vo viacerých nehnuteľnostiach. Súd nevzal do úvahy ňou uvádzané výdavky na stravu a špeciálnu kozmetiku pre syna, len skonštatoval, že nie sú nadhodnotené. Na jednej strane súd prihliadol na momentálnu výlučnú osobnú starostlivosť o maloletého, avšak v bode 24. odôvodnenia rozsudku uviedol, že akceptuje výdaje na maloletého do sumy maximálne 400 až 450 eur, keďže suma priznaného výživného je 220 eur, jej niekoľkoročná osobná starostlivosť vo výrokovej časti rozsudku zohľadnená nie je. Súd taktiež neuznal výdavky vo výške 100 eur mesačne na výlety a fitness. Matka poukázala, že XX-ročné dieťa potrebuje aktivity. Matka trvá na pôvodnej výške výživného vo svojom návrhu, nakoľko otec je po celú dobu zamestnaný a došlo k zvýšeniu jeho príjmu. Súd v odôvodnení rozsudku nepoukázal na fakt, že otec priznal, že vyfajčí krabičku cigariet denne čo je 5,30 eur denne, a teda 159 eur mesačne. Súd nevzal do úvahy, že sa matke znížil daňový bonus na dieťa zo sumy 140 eur na sumu 50 eur mesačne. Rozsudok súdu prvej inštancie je nedostatočný, pokiaľ ide o ochranu práv a oprávnených záujmov maloletého. Otec v konaní nepreukázal, že výživné vo výške, ktorú požadovala, by mal problém platiť. Práve naopak, pri výške výživného 220 eur mesačne nie je schopná maloletému zabezpečiť životnú úroveň podobnú životnej úrovni jeho otca, na ktorej dieťa má právo sa podieľať. Navrhla, aby odvolací súd vo výroku o výške bežného výživného a nadväzujúcom výroku zrušil, s poukazom na jeho nástup na N. školu od septembra 2025, nakoľko súdom určená výška výživného je neprimerane nízka. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

7 K odvolaniu matky zaslal otec vyjadrenie. Uviedol, že chcel synovi osobne dávať vreckové a maloletý súhlasil, ale ešte v ten istý deň ho otcovi vrátil späť do poštovej schránky. Stalo sa tak viackrát. Syn odmieta akýkoľvek osobný aj telefonický kontakt s otcom a starými rodičmi. Matka neposkytuje otcovi žiadne informácie o dieťati, o jeho aktivitách, záujmoch, problémoch, ktoré treba riešiť. Aj keď po odlúčení rodičov boli vzťahy najprv dobré, to sa však zmenilo. O diagnóze syna sa dozvedel až na pojednávaní. Pokiaľ žili v spoločnej domácnosti, nebol problém a na maloletého neboli žiadne zvýšené výdavky.

K námietke matky, že súd nevzal do úvahy tieto zvýšené výdavky na maloletého ohľadom zdravotného stavu a zubára, sa otec na pojednávaní vyjadril, že má snahu podieľať sa na mimoriadnych výdavkoch maloletého a súd zohľadnil vo výrokoch rozsudku, ktorým zaviazal otca uhradiť k rukám matky jednu polovicu nákladov na mimoriadne výdavky maloletého, a to do 15 dní odo dňa predloženia dôkazu. Tieto výroky rozsudku neboli matkou maloletého napadnuté a sú právoplatné. Práve v nich je obsiahnutá okolnosť namietaná matkou v odvolaní.

Otec zdôraznil, že matka nepreukázala, v akom štádiu sa kožné ochorenie nachádza, aká intenzívna je liečba, koľko prípravkov a na aké obdobie je potrebné použiť. Naopak uviedla, že maloletý sa venuje plávaniu v bazéne. Otec poukazuje, že táto aktivita zhoršuje každé kožné ochorenie z dôvodu úpravy vody agresívnym chlóróm a ďalšími dezinfekciami. Negatívne je ovplyvnená psychika dieťaťa z dôvodu reakcie okolia na zreteľné poškodenie kože ochorením. Bazénová voda prispieva k vysušovaniu kože. Maloletý sa môže venovať inému športu, ktorý bezplatne zabezpečuje pre deti základná škola, čo syn nevyužíva. Rovnako ide o zabezpečenie bezplatnej stravy v škole, ktorá je k dispozícii nielen pre maloletého, ale pre všetky deti, čo maloletý tiež nevyužíva.

K odvolacej námietke matky v súvislosti s nástupom maloletého na N. školu v septembri 2025 otec poukázal, že samotný predpoklad možného zvýšenia výdavkov v budúcnosti nedáva právny titul navyšovať výživné podľa požiadaviek matky.

Otec úplne a pravdivo zdokladoval súdu príjem všetkých členov svojej domácnosti, ide o osoby s podlomeným zdravím, ktoré poberajú starobný dôchodok. Matka naopak napriek výzvam súdu nepredložila príjem svojej rodiny, ktorá je komplet vo finančne produktívnom veku, čo sa musí prejavovať na ich celkovom príjme - domácnosť tvorí matka, jej manžel a stará matka.

Z dôvodu právnej istoty otec namietol včasnosť podaného odvolania a navrhol odvolanie odmietnuť ako oneskorene podané. Ak neexistujú právne dôvody navrhovaného zrušenia rozhodnutia súdu prvej

inštancie, navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny, zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8 Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre zmenu rozsudku vo výroku o určení výživného podľa § 388 CSP, je dôvodné zrušiť rozsudok vo výrokoch o dlžnom výživnom a trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9 Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10 Odvolací súd nenariadil vo veci pojednávanie v zmysle ustanovenia § 384 CSP. „Jedine ak sa odvolací súd chce odchyliť od skutkových zistení súdu prvej inštancie na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, musí dokazovanie sám zopakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov (§ 384 CSP) . Cieľom tohto postupu je, aby odvolací súd i s poukazom na princíp hospodárnosti (čl. 12 CSP) sám napravil vady v zistenom skutkovom stave a na tento účel vykonal dokazovanie. Pokiaľ ale odvolací súd nevidel dôvod pre odklon od skutkových zistení súdu prvej inštancie, ale na báze zadováženej už dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie chcel zdôrazniť ešte niektorú skutkovú okolnosť, nemusel dokazovanie zopakovať, prípadne doplniť a tým potom ani nariaďovať pojednávanie na prejednanie odvolania.“ (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 7CdoR/1/2024 zo dňa 28.02.2024) .

11 Odvolací súd odvolaním napadnutom rozhodnutí neprehodnocoval skutkové závery, nemal preto dôvod dokazovanie zopakovať a nepovažoval ho za potrebné ani doplniť. V danom prípade odvolací súd sa neodchýlil od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie.

12 Odvolací súd konštatuje, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané včas právnym zástupcom matky.

13 Vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003).

14 Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predstreté rodičmi v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky pre zvýšenie výživného na maloleté dieťa na rozsah zvýšenia súdom prvej inštancie.

15 Po oboznámení sa s obsahom preskúmaného spisu dospel odvolací súd k záveru, že určená suma výživného na maloletého súdom prvej inštancie nie je dostatočná vo vzťahu k výške preukázaných výdavkov na uspokojovanie jeho odôvodnených potrieb.

16 Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj

ustanovenie § 121 CMP. Zmena rozsudku o výžive je možná, ak sa zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku výživného. V zmysle ustálenej judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Pri rozhodovaní o zmene výživného v zmysle citovaných ustanovení zákona je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania. Je pritom potrebné prihliadnuť k všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov.

17 Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18 Odvolací súd konštatuje, že výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb, ako je jedlo, ošatenie, obuv a podobne, ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa, jeho kultúrne, rekreačné potreby a podobne. Ak sú reálne možnosti oprávnených rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu, sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Z charakteru výživného ako dávky zročnej do budúcnosti vyplýva, že nemožno všetky výdavky preukázať, keďže budú vznikať až v budúcnosti.

19 Pri stanovení rozsahu výživného je dôvodné prihliadať na mieru osobnej starostlivosti matky a absencia nemateriálneho plnenia v podobe rovnakej miery osobnej starostlivosti by zo strany otca pochopiteľne a rozumne mala byť kompenzovaná plneniami materiálnymi, konkrétne, napr. platením výživného vo zvýšenej miere. Obligatórnym zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, ktorý Zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu ju výživy (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 10.11.2011, sp.zn. IV.ÚS 489/2011).

20 Určenie výšky výživného na maloleté dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o výživnom na maloleté dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (porovnaj č.k. 5Cdo/87/2017). Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú sudy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach (porovnaj č.k. 8Cdo/50/2017).

21 Podľa § 62 ods. 2, 4 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

22 Súd prvej inštancie správne uzavrel, že maloletý M.O. je stále osobou oprávnenou z výživného a je odkázaný na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany oboch rodičov. Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil zistenú zmenu pomerov na strane povinných rodičov z výživného aj na strane maloletého.

23 Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia v bode 24. poukázal, že otec je zamestnaný u toho istého zamestnávateľa, konštatoval zvýšenie jeho príjmu, ktorého mesačná výška závisí aj od náhrady pracovných ciest (otec pracuje ako Y.). Odvolací súd zastáva názor, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť vyššie výživné než aké určil súd prvej inštancie, a to v sume 280 eur mesačne od 06.06.2024 do budúca, najmä s poukazom na vysoké oprávnené výdaje maloletého dieťaťa súvisiace s jeho zdravotným stavom - kožné ochorenie a starostlivosť o zuby (vyrovnávací strojček, dentálna hygiena). Odvolací súd sumu výživného zvýšil aj s poukazom na to, že maloletý od septembra 2025 nastúpil na N. školu, s čím súvisia ďalšie oprávnené výdavky maloletého.

24 Pri určení výšky výživného pre maloletého odvolací súd podporne poukazuje na materiál Ministerstva spravodlivosti SR z roku 2024, ktorého cieľom je zjednotiť postup pri určení výživného (<https://www.justice.gov.sk/aktualne-temy/ministerstvo-spravodlivosti-sr-zjednocuje-postup-pri-urceni-vyzivneho/>). Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti otca, ktorý má len jednu vyživovaciu povinnosť - mal. M., ktorý bol v čase začatia konania žiakom X. N. L. školy; podľa tabuľkového výživného tejto etape života dieťaťa, prislúcha percentuálny podiel 22 % z čistého mesačného príjmu povinného rodiča cca 1.200 eur (12 x 22), t.j. 264 eur mesačne; a po 01.09.2025 žiakom N. školy, pričom podľa tabuľkového výživného tejto etape života dieťaťa prislúcha percentuálny podiel 24 % z čistého mesačného príjmu povinného rodiča cca 1.200 eur (12 x 24), t.j. 288 eur mesačne.

25 Otec nemá inú vyživovaciu povinnosť okrem maloletého a odvolací súd vzal v úvahu aj skutočnosť, že otec sa iným spôsobom ako platením výživného na výchovu a starostlivosti o maloletého nepodieľa. Naopak matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému výlučnou osobnou starostlivosťou a zabezpečením jeho základných potrieb. Pri stanovení rozsahu výživného je dôvodné prihliadať na mieru osobnej starostlivosti matky a absencia nemateriálneho plnenia v podobe rovnakej miery osobnej starostlivosti by zo strany otca pochopiteľne a rozumne mala byť kompenzovaná plneniami materiálnymi, konkrétne napr. platením výživného vo zvýšenej miere. Obligatórnym zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, ktorý Zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.11.2011, sp. zn. IV. ÚS 489/2011).

26 Odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou a cieľom tohto ustanovenia je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má teda povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Zákon zásadne nerozlišuje, či ide o nevyhnutne životné potreby rodiča alebo iné potreby. Súdny ani nemajú povinnosť konkrétne skúmať otázku výšky životných nákladov rodiča, o vyživovacej povinnosti, ktorého sa koná. Preukazovanie výdavkov povinného rodiča však môže slúžiť ako dôkaz na stanovenie jeho životnej úrovne, avšak nie ako dôkaz, že rodič nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby plnil primeranú vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu.

27 Z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletému nepravidelne prispieva nad rámec bežného výživného, napr. na Vianoce, a súd prvej inštancie ho zaviazal podieľať sa na mimoriadnych výdavkoch pre maloletého v pomere jednej polovice, odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil rozsudok vo výrokoch o dlžnom výživnom a súvisiacom výroku o trovách konania a v tomto rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie je povinný vykonať dokazovanie aj v súvislosti s nástupom maloletého na N. školu a skutočnosťou, či otec prispel aj na zvýšené výdaje maloletého na školu, resp. na mimoškolskú činnosť, výlety, exkurzie a pod. maloletého od septembra 2025, a až tak určiť dlžné výživné.

28 K námietkam otca, že maloletý sa s otcom nechce stretávať, že do poštovej schránky mu vracia ním poskytnuté vreckové, odvolací súd argumentuje, že táto otázka nie je predmetom konania o stanovení výšky výživného. Pokiaľ otec považuje za potrebné upraviť styk s maloletým, je oprávnený požiadať súd starostlivosti o maloleté deti o jeho úpravu, aj keď vzhľadom na vek maloletého je na zodpovednosti otca ako rodiča nájsť spôsob ako obnoviť vzájomný vzťah otca a syna.

29 Záverom odvolací súd opätovne poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanoveniami § 378, § 219 ods. 3 CSP a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5Cdo/218/2009, 3Cdo/51/2011, 3Cdo/186/2012, 7Cdo/56/2011).

30 V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 CSP).

31 Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 a ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).